

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 38.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725544656/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

mas Montagne, havde overtaget hans Hverv. Biskoppen var den lærde Orientalist Mathias Anchersen, d. 1741, hvis Efterfølger var ingen ringere end Salmedigteren Hans Adolf Brorson. Rektoren endelig var Falster, der var afløst af Stubs Ven fra Studenterdagene Sinnel Lange, som fra 1740 havde været Konrektor ved Skolen.

Digtet maa have vakt nogen ubehagelig Opsigt i Ribe, hvor Efterfølgerne med en vis Ret kunde føle sig krænkede. Man maa her have faaet den Tanke at besvare Digtet med et andet Digt, og det maa antages at være af den Grund, at Stub er blevet kaldt til Ribe, vel snarest af sin gamle Studenterkammerat Sinnel Lange. At Stubs Digt maa være skrevet i Ribe, hvad ogsaa Barfod og Th. A. Müller formoder, og ikke i Odense, som A. D. Jørgensen og Brix antager,¹ fremgaar af den Fortrolighed, det viser, med Hensyn til de interne Forhold ved Skolen, som Stub ikke paa Forhaand kunde have Mulighed for at have Kendskab til. Stub maa have arbejdet hurtigt. Raarups Digt stod i Posttidender 24. November 1752, og Stubs Digt kom allerede i Nummeret for 11. December. Det var anonymt og uden Mærker af nogen Slags og kan næppe tænkes at være indsendt af Stub, men snarere af en af dem, der følte sig krænket af Raarups Digt. Stub lader i sit Digt, der er skrevet i Alexandrinere, som passer godt til det mytologiske Sceneri, Falster selv fra sit Parnas udtale sin Misbilligelse af den overdrevne Ros og erklære, at Efterfølgerne ikke staa tilbage for de bortgangne. Digtet fremkaldte i øvrigt et rimet Gensvar, der er bevaret i et Par Afskrifter, hvori den anonyme Forfatter tager Raarups Digt i Forsvar.² Han var øjensynlig ukendt med, hvem Forfatterne til de to Digte var.

Et Par Aar senere fik Stub et lille Levebrød som Skolemester,³

¹ Barfod S. XXXIII, Th. A. Müller: Festskr. etc. S. 435 Note 43, A. D. Jørgensen: Hist. Afhandlinger III S. 487, Brix: Ambr. Stub S. 111.

² Se Tillæg II.

³ Barfod S. XXXIII ff.